

i, hvorledes man havde ansat Indtægten. Dette er fuldkommen rigtigt, men derfor var det heller ikke Meningen, at Amtsraadene ikke skulde have Andet at vide end, hvor mange Procent enhver Commune havde svaret; de skulde tillige have sig meddeelt samtlige Lister og de Sammenbragninger, som havde fundet Sted i det statistiske Bureau, og som vi her have høvt til Benyttelse og Behandling, Lister, hvori de enkelte Skatteydere ere specificerede i visse Classer, og hvoraf man kan danne sig en bestemt Formening om, hvorledes der i hver enkelt Commune er gaaet frem ved Ansættelsen, naar man er nogenlunde bekendt med de locale Forhold i de forskjellige Communer. Dette kunde veilede Amtsraadene og være dem meget nyttigt med Hensyn til deres Skjøn over, hvorledes Skatten skulde fordeles mellem de enkelte Communer. Men, mine Herrer, med Hensyn til dette Punkt maa jeg virkelig sige, som min ærede Sidemand (Hage) igaar sagde, at dette idetmindste er afgjort her i Thinget. Vi have ved 2den Behandling af Communalkoven vedtaget en Norm, som siger, at en vis Deel af Skatterne til Amtsrepartitionsfonden skal kunne fordeles ved Amtsraadets Skjøn mellem Communerne; der have vi anerkjendt, at Amtsraadet virkelig kan skjønde om de forskjellige Communers Skatteerne, og dersom de Herrer ikke havde troet det, vilde De ikke være gaaede ind paa dette Forslag, og man seer allsaa herester, at De have erkjendt Nødvigheden heraf. Jeg troer derfor, at de ærede Medlemmer, som have fremhævet Vanskelighederne ved denne Sag som en væsentlig Indvending, umuligt ville kunne vinde Bifald hos Thinget i det Hele.

Endnu skal jeg tillade mig at fremhæve en Ytring, som er fremkommen fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts Afd. Valgkreds (A. Pedersen). Jeg sætter megen Priis paa det ærede Medlems Ytringer, thi han udtaler sig sædvanligt kun efter modent Overlæg, men jeg troer dog, at han ved denne Leilighed har sagt Noget, som han ved nærmere Eftertanke vil berigtige. Han har nemlig erklæret, at Contingentskatten ikke var folkehndet, men deri troer jeg, at det ærede Medlem tager feil; han forblandede dette derved, at Skatten, saa-

ledes som den blev lignet i 1864, ikke var folkehndet. Det er rigtigt, hvad han sagde derom; det have vi faaet Beviser paa her i Thinget, idet man fra flere Sider fremhævede de Indvendinger, som kunde gøres imod denne Skat; men disse Indvendinger gif ikke ud paa, at man var misfornøiet med Contingentsystemet, derom talte Ingen dengang, og, hvis jeg ikke huffer feil, heller ikke det ærede Medlem. Det, som blev fremhævet mod Skatten, var navnlig alle de Uligheder, de deels virkelige, deels ogsaa kun tilsyneladende Urimeligheder, som fremkom derved, at en Deel af Skatten lignedes paa Hartkornet og senere fradrøges, og dernæst den Fordeling, som havde fundet Sted, tildeels paa Grund af mindre helbige Forhold, som senere heelt ere hævede. Jeg vil tillade mig at ytre den Anskuelse, at jeg meget godt kan forstaae, at de ærede Medlemmer, der have den Mening, at vi ret godt kunne undvære denne Skat i nogle Aar, kunne finde sig fristede til at gaae ind paa nye Experimentier i denne Sag; men jeg er ikke af denne Mening. Jeg troer, at det er af væsentlig Bigtighed og væsentlig Betydning, dersom vi skulle komme til en sund finantciel Tilstand, at vi nu faae Skatten vedtagen, og derfor kan jeg ikke gaae ind paa at styrte mig ind i et ganske nyt uprøvet Forsøg, et Forsøg, hvorom der ikke foreligger nogenomhelst anden tidligere Erfaring, end den aldeles knusende Erfaring fra 1810. Saalænge vi ikke have andre Erfaringer end denne, kan jeg ikke tilraade noget Saadant eller give min Stemme dertil, thi jeg er vis paa, at vi om to Aar, naar vi have prøvet dette, ville staae accurat paa det samme Standpunkt, som vi nu staae paa, og være førte i et Uføre, hvoraf Ingen Vel fører ud. Nu have vi et System, som vi engang have prøvet; vi have gennem en moden og udsørlig Behandling seet, hvor Feilene laae, og vi have gjort os vor bedste Flid for at rette dem, til almindelig Tilfredshed for os Alle, som her vare sammen. Efter at have gjort dette, synes det, oprigtigt talt, at ville være til liden Gavn for os at gaae over til et nyt Forsøg uden at lade det vundne Resultat træde ud i Livet; det vilde i hele vor Opfattelsesmaade og Behandlingsmaade af Skattefager virkelig vise en Væksen